

DE SKJULTE ORD

De Skjulte Ord
Oversat fra engelsk fra
The Hidden Words
© 2025 Dansk Bahá'í Forlag
2. udgave, 1. oplag
Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup

DE SKJULTE ORD

af

Bahá'u'lláh

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

FORORD

De Skjulte Ord, skrevet i Bagdad omkring 1850, er ét af Bahá'u'lláhs vigtigste skrifter. Det er en samling korte tekster, der udgør den etiske kerne i Hans budskab. Skriftet er i to dele – den ene oprindeligt skrevet på arabisk og den anden oprindeligt på persisk. I hele skriftet henvender Bahá'u'lláh Sig til det enkelte menneske – Guds stemme taler til menneskesjælen. Mennesket bliver opfordret til at forholde sig til sig selv, sin Gud og sine medmennesker – med andre ord handler det om at leve livet – leve livet i overensstemmelse med de moralske normer og leveregler, som er blevet givet mennesket gennem mange tusinde års guddommelige åbenbaringer. Det er ikke nødvendigt at have indsigt i åndelige emner for at kunne læse disse ord. Teksten er holdt i en enkel og ligefrem stil, poetisk og mystisk. Det enkelte menneske må selv forstå ordene gennem sin egen personlige erfaring.

Bahá'u'lláh (1817-1892) grundlagde Bahá'í Troen i forrige århundrede. Han gjorde krav på at være bæreren af en guddommelig åbenbaring, som opfylder løfterne i alle tidligere religioner, og som skal forene alle verdens mennesker.

I Sit budskab henvender Bahá'u'lláh Sig dels til det enkelte menneske dels til menneskeheden som helheden. Han formaner mennesket til at helliggøre sit liv, det vil sige at leve livet i overensstemmelse med de love og forordninger, som er givet af Gud. Han pålægger menneskene at åndeliggøre sig gennem tilegnelsen af guddommelige egenskaber og udføre gode handlinger. Frem for alt er det et budskab om kærlighed og retfærdighed.

I Sine ord til hele menneskeheden giver Bahá'u'lláh retningslinjer for en ny verdensorden, hvor kærlighed og retfærdighed skal herske. Han siger, at tiden er kommet, hvor menneskeheden har både evne og mulighed for at udvikle et bedre og mere retfærdigt samfund. Bahá'u'lláh viser menneskeheden, at dens udvikling er én lang fremadskridende proces. Det menneskelige samfunds udvikling gennem flere stadier sammenlignes med det enkelte menneskes.

Menneskeheden har gennemgået en barndom, en ungdom og er nu på vej ind i sin voksenalder. Med denne udvikling fra ét stadie til et andet følger et ansvar og en bevidstgørelse for menneskeheden, som ikke er set tidligere. Menneskehedens enhed er et ledemotiv i denne tidsalder.

Hvis vi skal fortsætte med at udvikle os i den retning, som Gud angiver, må de skel, som i dag findes i samfundet, mellem etniciteter, nationer, religioner, mænd og kvinder, afskaffes. Ingen gruppe af mennesker er en anden overlegen. At fastholde fordomme af enhver art er skadeligt og en krænkelse af Guds vilje for vor tid.

Der er kun én religion, siger Bahá'u'lláh, Guds religion. Dette skal ses i lyset af Hans udsagn om, at alle religioner hviler på det samme grundlag, at alle Guds budbringere har bragt det samme åndelige budskab til menneskene, og at det er de samfundsmæssige love og forordninger, som ændrer sig. Denne forskel i love og påbud beror på, at disse budbringere fremstod på forskellige tidspunkter i menneskehedens udvikling.

De Skjulte Ord indeholder kernen i alle de tidligere budbringers åbenbaringer "iklædt korthedens klæde som et nådens tegn".

Første del – fra arabisk

HAN ER HERLIGHEDERNES HERLIGHED

Dette er dét, der er kommet ned fra herlighedens rige, ytret af magtens og styrkens tunge og åbenbaret for fordums Profeter. Vi har taget den indre essens deraf og iklædt den korthedens klædning som et nådens tegn for de retfærdige, at de må være trofaste over for Guds Pagt, må indfri Hans tillid i deres liv og modtage den Guddommelige dyds ædelsten i åndens rige.

1 *Oh Åndens Søn!*

Mit første råd er dette: Besid et rent, venligt og strålende hjerte, at et herredømme urgammelt, uforgængeligt og evigtvarende kan blive dit.

2 *Oh Åndens Søn!*

Det mest elskede af alt i Mine øjne er Retfærdighed; vend dig ikke bort derfra, om du attrår Mig, og ringeagt den ikke, at Jeg kan have tillid til dig. Ved dens hjælp skal du se med egne øjne og ikke gennem andres, og du skal vide med din egen kundskab og ikke gennem din næstes kundskab. Overvej i dit hjerte; hvordan det påhviler dig at være. I sandhed retfærdighed er Min gave til dig og tegnet på Min kærlighed. Hav den da for øje.

3 *Oh Menneskesøn!*

Tilsløret i Min urgamle væren og i Min essens' ældgamle evighed kendte Jeg Min kærlighed til dig; derfor skabte Jeg dig, har præget i dig Mit billede og røbet for dig Min skønhed.

4 *Oh Menneskesøn!*

Jeg elskede dit væsens tilblivelse, derfor skabte Jeg dig. Derfor elsk Mig, at Jeg kan nævne dit navn og fylde din sjæl med livets ånd.

5 *Oh Tilværelsens Søn!*

Elsk Mig, at Jeg kan elske dig. Hvis du ikke elsker Mig, kan Min kærlighed på ingen måde nå dig. Vid dette, Oh tjener.

6 *Oh Tilværelsens Søn!*

Dit paradis er Min kærlighed; dit himmelske hjem genforening med Mig. Træd derind og tøv ej. Dette er, hvad der er bestemt for dig i Vort rige oven over og Vort ophøjede herredømme.

7 *Oh Menneskesøn!*

Hvis du elsker Mig, vend dig bort fra dig selv, og om du søger Mit velbehag, tag ikke dit eget i betragtning, at du kan dø i Mig, og Jeg kan leve evigt i dig.

8 *Oh Åndens Søn!*

Der findes ingen fred for dig, medmindre du fornægter dig selv og vender dig til Mig, for det sømmer sig for dig at æres ved Mit navn, ikke ved dit eget, at sætte din lid til Mig og ikke til dig selv, da det er Mit ønske, at Jeg alene bliver elsket frem for alt.

9 *Oh Tilværelsens Søn!*

Min kærlighed er Min fæstning; den, der træder derind, er sikker og tryk, og den, der vender sig bort, vil med sikkerhed fare vild og gå til grunde.

10 *Oh Ytringens Søn!*

Du er Min fæstning, træd derind, at du kan forblive i sikkerhed. Min kærlighed er i dig, vid dét, at du kan finde Mig nær ved dig.

11 *Oh Tilværelsens Søn!*

Du er Min lampe, og Mit lys er i dig. Hent du derfra din udstråling og søg ingen anden end Mig. For Jeg har skabt dig rig og har gavmildt øst Min gunst over dig.

12 *Oh Tilværelsens Søn!*

Med kraftens hænder formede Jeg dig, og med styrkens fingre skabte Jeg dig, og i dig har Jeg anbragt essensen af Mit lys. Vær du tilfreds med det, og søg intet andet, for Mit værk er fuldkomment, og Mit bud er bindende. Stil ikke spørgsmål dertil, drag det heller ikke i tvivl.

13 *Oh Åndens Søn!*

Jeg skabte dig rig, hvorfor bringer du dig selv i fattigdom? Ædel skabte Jeg dig, hvormed fornædler du dig? Ud af kundskabens essens gav Jeg dig væren, hvorfor søger du oplysning hos andre foruden Mig? Ud af kærlighedens ler formede Jeg dig, hvorfor er du optaget af en anden? Vend dit blik mod dig selv, at du kan finde Mig stående indeni dig, mægtig, kraftfuld og selvbestående. Vend dit blik mod dig selv, at du kan finde Mig stående inden i dig, mægtig, kraftfuld og selvbestående.

14 *Oh Menneskesøn!*

Du er Mit herredømme, og Mit herredømme forgår ikke, hvorfor frygter du din forgængelighed? Du er Mit lys, og Mit lys skal aldrig slukkes, hvorfor frygter du tilintetgørelse? Du er Min herlighed, og Min herlighed falmer ikke; du er Min klædning, og Min klædning skal aldrig blive

slidt. Forbliv da i din kærlighed til Mig, at du kan finde Mig i herlighedens rige.

15 *Oh Ytringens Søn!*

Vend dit ansigt mod Mit, og giv afkald på alt undtagen Mig, for Mit herredømme varer ved, og Mit rige forgår ikke. Hvis du søger en anden end Mig, ja, om du ransager universet i al evighed, vil din søgen være forgæves.

16 *Oh Lysets Søn!*

Glem alt undtagen Mig, og tal med Min ånd. Dette er essensen i Mit bud, vend dig derfor mod det.

17 *Oh Menneskesøn!*

Lad Mig være tilstrækkelig for dig, og søg ingen anden hjælper. For ingen, undtagen Jeg, kan nogensinde være dig nok.

18 *Oh Åndens Søn!*

Bed Mig ikke om dét, Vi ikke ønsker for dig, vær da tilfreds med, hvad Vi har bestemt for din skyld, for det er dét, der gavner dig, om du er tilfreds dermed.

- 19 *Oh Søn af det Strålende Syn!*
Jeg har pustet Min egen ånd i dig, at du at du må elske Mig. Hvorfor har du forladt Mig og søgt en anden end Mig at elske?
- 20 *Oh Åndens Søn!*
Mit krav til dig er stort, det kan ikke glemmes. Min nåde mod dig er overdådig, den kan ikke tilsløres. Min kærlighed har taget bo i dig, den kan ikke skjules. Mit lys er tydeligt for dig, det kan ikke formørkes.
- 21 *Oh Menneskesøn!*
På det strålende herlighedens træ har Jeg til dig hængt de mest udsøgte frugter, hvorfor har du vendt dig bort og ladet dig nøje med dét, der er mindre godt? Vend da tilbage til det, der er bedre for dig i riget i det høje.
- 22 *Oh Åndens Søn!*
Ædel har Jeg skabt dig, alligevel har du fornedret dig. Hæv dig da op til det, hvortil du blev skabt.
- 23 *Oh Allerhøjestes Søn!*
Til evigheden kalder Jeg dig, alligevel søger du dét, der forgår. Hvad har fået dig til at vende dig bort fra Vort ønske og søge dit eget?

- 24 *Oh Menneskesøn!*
Overtræd ikke dine grænser, gør ej heller krav på det, der ikke sømmer sig for dig. Knæl foran din Guds ansigt, styrkens og magtens Herre.
- 25 *Oh Åndens Søn!*
Præl ej over for den fattige, for Jeg leder ham på hans vej og ser dig i din væmmelige tilstand og gør dig til skamme for tid og evighed.
- 26 *Oh Tilværelsens Søn!*
Hvorledes kunne du glemme dine egne fejl og være travlt optaget af andres fejl? Hvem der end gør dét, bliver fordømt af Mig.
- 27 *Oh Menneskesøn!*
Røb ikke andres synder, så længe du selv er en synder. Skulle du overtræde dette bud, forbandet være du, derom vidner Jeg.
- 28 *Oh Åndens Søn!*
Vid i sandhed: Den, der byder menneskene at være retfærdige, og som selv handler uretfærdigt, hører ikke Mig til, selv om han bærer Mit navn.

- 29 *Oh Tilværelsens Søn!*
Tilskriv ingen sjæl det, du ikke ville have tilskrevet dig selv, og nævn ikke det, du ikke gør. Dette er Mit bud til dig, følg det da.
- 30 *Oh Menneskesøn!*
Skulle Min tjener bede dig om noget, så nægt ham det ikke, for hans ansigt er Mit ansigt; vær da undseelig i Mit nærvær.
- 31 *Oh Tilværelsens Søn!*
Kræv dig selv til regnskab hver dag, førend du kaldes til regnskabets time, for døden skal uden varsel komme til dig, og du vil blive kaldt til at aflægge regnskab for dine handlinger.
- 32 *Oh Allershøjestes Søn!*
Jeg har gjort døden til et glædens sendebud for dig. Hvorfor er du bedrøvet? Jeg skabte lyset for at kaste dets glans over dig. Hvorfor tilhyller du dig for det?
- 33 *Oh Åndens Søn!*
Med lysets glade tidender hilser Jeg dig: Fryd dig! Til hellighedens sæde kalder Jeg dig; forbliv der, at du kan leve i fred til evig tid.

- 34 *Oh Åndens Søn!*
Hellighedens ånd bringer dig glade tidender om genforening; hvorfor sørger du? Magtens ånd bestyrker dig i Hans sag; hvorfor tilslører du dig? Lyset fra Hans åsyn leder dig; hvordan kan du fare vild?
- 35 *Oh Menneskesøn!*
Sørg ikke medmindre du er fjernt fra Os. Glæd dig ikke, medmindre du nærmer dig og vender tilbage til Os.
- 36 *Oh Menneskesøn!*
Fryd dig over glæden i dit hjerte, at du må blive værdig til at møde Mig og til at genspejle Min skønhed.
- 37 *Oh Menneskesøn!*
Aflæg dig ikke Min skønne klædning, og forspild ikke din del af Min forunderlige kilde, om ikke du skal tørste til evig tid.
- 38 *Oh Tilværelsens Søn!*
Følg Mine love af kærlighed til Mig, og nægt dig selv dét, du attrår, hvis du søger Mit behag.

- 39 *Oh Menneskesøn!*
Sid ikke Mine love overhørig, om du elsker Min
skønhed, og glem ikke Mine råd, hvis du vil opnå
Mit velbehag.
- 40 *Oh Menneskesøn!*
Om du ilede gennem rummets uendelighed og
krydsede himlen i hele dens udstrækning, ville
du dog kun finde ro i lydighed mod Vort bud
og i ydmyghed for Vort Ansigt.
- 41 *Oh Menneskesøn!*
Lovpris Min sag, at Jeg kan afsløre Min storheds
mysterier for dig og skinne på dig med evighe-
dens lys.
- 42 *Oh Menneskesøn!*
Vær ydmyg i Mit nærvær, at Jeg nådigt kan gæste
dig. Rejs dig for Min sags triumf, at du, medens
endnu på Jorden, kan opnå sejren.
- 43 *Oh Tilværelsens Søn!*
Omtal Mig på Min Jord, at Jeg i Min himmel kan
have dig i erindring, således skal Mine øjne og
dine blive lindret.
- 44 *Oh Tronens Søn!*
Din hørelse er Min hørelse, hør du dermed. Dit

syn er Mit syn, se du dermed; at du i din inderste sjæl kan bevidne Min ophøjede hellighed, og Jeg i Mig Selv kan vidne om et ophøjet stade for dig.

45 *Oh Tilværelsens Søn!*

Søg en martyrs død på Min sti, tilfreds med Mit behag og taknemmelig for dét, Jeg forordner, at du kan hvile hos Mig under storhedens tronehimmel bag herlighedens helligdom.

46 *Oh Menneskesøn!*

Overvej og reflektér: Er det dit ønske at dø i din seng eller at udgyde dit hjerteblood i støvet som martyr på Min sti og således blive et tegn på Mine bud, og den, der åbenbarer Mit lys i det højeste paradis? Skøn du rigtigt, Oh tjener!

47 *Oh Menneskesøn!*

Ved Min skønhed! At farve dit hår med dit blod er større i Mine øjne end at skabe universet og lyset i begge verdener. Stræb da for at opnå dette, Oh tjener!

48 *Oh Menneskesøn!*

For alting er der et tegn. Tegnet på kærlighed er at vise mod under Min lov og tålmodighed under Mine prøvelser.

- 49 *Oh Menneskesøn!*
Den sande elsker længes efter modgang, ligesom oprøreren efter tilgivelse og synderen efter barmhjertighed.
- 50 *Oh Menneskesøn!*
Om ikke modgang rammer dig på Min vej, hvorledes kan du da gå i deres spor, der er tilfredse med Mit behag? Om ikke prøvelser hjemsøger dig i din længsel efter at møde Mig, hvordan vil du opnå lyset i din kærlighed til Min skønhed?
- 51 *Oh Menneskesøn!*
Min ulykke er Mit forsyn, udadtil er den ild og hævn, men indadtil er den lys og barmhjertighed. Il dertil, at du kan blive et evigt lys og en udødelig ånd. Dette er Mit bud til dig, overhold det da.
- 52 *Oh Menneskesøn!*
Skulle velstand tilfalde dig, glæd dig ikke; og skulle fornedrelse komme over dig, sørg ej, for begge skal forgå og aldrig mere findes.
- 53 *Oh Tilværelsens Søn!*
Om fattigdom rammer dig, vær ikke bedrøvet, for når tiden er inde, skal rigdommens Herre besøge dig. Frygt ikke fornedrelse, for ære skal en dag blive dig til del.

- 54 *Oh Tilværelsens Søn!*
Om dit hjerte er opsat på dette evige, uforgængelige herredømme og dette urgamle, evigtvarende liv, forsag dette jordiske og flygtige herredømme.
- 55 *Oh Tilværelsens Søn!*
Vær ej travlt optaget af denne verden, for med ild prøver Vi guld, og med guld prøver Vi Vore tjenere.
- 56 *Oh Menneskesøn!*
Du higer efter guld, og Jeg ønsker din frihed derfra. Du tror dig rig i besiddelse deraf, og Jeg ser din rigdom i din uafhængighed deraf. Ved Mit liv! Dette er Min viden, og det andet er din indbildning; hvordan kan Min vej blive din vej?
- 57 *Oh Menneskesøn!*
Skænk Min rigdom til Mine fattige, at du i himlen kan øse fra mængder af uvisnelig pragt og skatte af uforgængelig herlighed. Men ved Mit liv! At ofre din sjæl er endnu prægtigere, kunne du blot se med Mine øjne.
- 58 *Oh Menneskesøn!*
Tilværelsens tempel er Min trone; rens det for alt, at Jeg der kan tage ophold, og Jeg der kan forblive.

59 *Oh Tilværelsens Søn!*

Oh Tilværelsens Søn! Dit hjerte er Mit hjem, helliggør det til Min nedstigen. Din ånd er stedet for Min åbenbaring; rens den for Min tilsynkomst.

60 *Oh Menneskesøn!*

Læg din hånd mod Mit bryst, at Jeg kan rejse mig over dig, strålende og prægtig.

61 *Oh Menneskesøn!*

Stig op til Min himmel, at du kan opnå genforeningens glæde og i dybe drag drikke den uforlignelige vin fra det uforgængelige herlighedens bæger.

62 *Oh Menneskesøn!*

Mangen en dag er forbigået dig, mens du var optaget af dine drømme og tomme indbildninger. Hvor længe vil du slumre på dit leje? Løft dit hoved fra søvnen, for Solen er steget til zenit, måske vil den skinne på dig med skønhedens lys.

63 *Oh Menneskesøn!*

Lyset har skinnet på dig fra det hellige Bjergs horisont, og oplysningens ånd har åndet i dit hjertes Sinai. Derfor, befri dig for tomme indbildningers slør, og træd ind i Min bolig, at du kan

blive skicket til evigt liv og værdig til at møde Mig. Således kan døden ikke komme over dig, ej heller træthed eller bekymringer.

64 *Oh Menneskesøn!*

Min evighed er Min skabelse, Jeg har skabt den til dig. Gør den til dit tempels klædning. Min enhed er Mit skaberværk; Jeg har tilvirket den for dig, klæd dig deri, at du til evig tid kan være åbenbaringen af Mit evigtvarende væsen.

65 *Oh Menneskesøn!*

Min storhed er Min gave til dig og Min ophøjethed tegnet på Min barmhjertighed mod dig. Det, der er værdigt for Mig, skal ingen forstå, ej heller kan nogen berette derom. Sandelig, dette har Jeg bevaret i Mine skjulte gemmer og i Min befalings skatkamre, som et tegn på Min kærlige omsorg for Mine tjenere og Min barmhjertighed mod Mit folk.

66 *Oh Børn af Den Guddommelige og Usynlige Essens!*

I skal blive hindret i at elske Mig, og sjæle skal blive urolige, når de omtaler Mig. For forstanden kan ikke fatte Mig, ej heller hjerter rumme Mig.

67 *Oh Skønhedens Søn!*

Ved Min ånd og ved Min gunst! Ved Min barmhertighed og ved Min skønhed! Alt, hvad Jeg har åbenbaret for dig med styrkens tunge og har skrevet til dig med magtens pen, har været i overensstemmelse med din evne og forstand, ikke med Mit stade og Min stemmes velklang.

68 *Oh Menneskebørn!*

Ved I ikke, hvorfor Vi skabte jer alle af det samme støv? At ingen skulle ophøje sig over en anden. Overvej til alle tider i jeres hjerter, hvorledes I blev skabt. Da Vi har skabt jer alle af én og samme substans, påhviler det jer at være endog som én sjæl, at gå med de samme fødder, spise med den samme mund og opholde jer i det samme land, så fra jeres inderste væsen, ved jeres dyder og handlinger, kan tegnene på enhed og essensen af løsrivelse komme til syne. Således er Mit råd til jer, Oh lysets forsamling! Agt I på dette råd, at I kan få hellighedens frugt fra den forunderlige herligheds træ.

69 *Oh I Åndens Sønner!*

I er Mit skatkammer, for i jer har Jeg nedlagt Mine mysteriers perler og Min kundskabs ædelstene. Beskyt dem mod de fremmede blandt Mine tjenere og mod de gudløse i Mit folk.

- 70 *Oh Søn af Den, der stod ved
Sin Egen Eksistens i Sit Selvs Rige!*
Du skal vide, at Jeg har ført alle hellighedens
dufte hen over dig, har fuldt ud åbenbaret Mit ord
for dig, fuldendt Min gavmildhed gennem dig og
har ønsket dét for dig, som jeg har ønsket for Mig
Selv. Vær da tilfreds med Mit velbehag, og vær
taknemmelig mod Mig.
- 71 *Oh Menneskesøn!*
Skriv alt dét, Vi har åbenbaret for dig med lysets
blæk på din ånds tavle. Skulle dette ikke være i
din magt, fremstil da dit blæk af dit hjertes inder-
ste væsen. Er dette ikke muligt, skriv da med det
blodrøde blæk, der er udgydt på Min vej. Sande-
lig, dette er Mig mere kært end alt andet, at dets
lys kan vare evigt.

Anden del – fra persisk

I Ytringens Herres Navn, Den Mægtige.

1 *Oh I Mennesker, der har Forstand til at Forstå og Øren til at Høre!*

Den første opfordring fra den Elskede er denne: Oh mystiske nattergal! Ophold Dig kun i åndens rosenhave. Oh sendebud for kærlighedens Salomon! Søg intet ly undtagen i den højtelskedes Saba, og Oh udødelige føniks! Dvæl ikke, undtagen på trofasthedens bjerg. Der er din bolig, om du på din sjæls vinger hæver dig til det grænseløse rige og søger at nå dit mål.

2 *Oh Åndens Søn!*

Fuglen søger sin rede; nattergalen rosens ynde; mens disse fugle, menneskenes hjerter, tilfredse med forgængeligt støv, har forvildet sig langt bort fra deres evige rede, og med øjne vendt mod ligegyldighedens dynd, er de berøvet den guddommelige nærværs pragt. Ak! Hvor mærkværdigt og sørgeligt: For blot et bæger har de vendt sig bort fra Den Højestes bølgende oceaner og er forblevet fjernt fra den mest strålende horisont.

3 *Oh Ven!*

Plant intet andet i dit hjertes have end kærlighe-

dens rose og slip ikke dit tag i hengivenhedens og længslens nattergal. Sæt pris på venskabet med de retfærdige, og sky ethvert samvær med de gudløse.

4 *Oh Retfærdighedens Søn!*

Hvorhen kan elskerens gå, undtagen til sin elskedes land? Og hvilken søgende finder hvile borte fra sit hjertes længsel? For den sande elsker er genforening liv og adskillelse er død. Hans bryst er uden tålmodighed, og hans hjerte ejer ingen fred. Myriader af liv ville han opgive for at ile til sin elskedes bolig.

5 *Oh Støvets Søn!*

Sandelig siger Jeg dig: Af alle mennesker er den mest forsømmelige den, der ørkesløst mundhugges og søger at ophøje sig selv over sin broder. Sig: Oh brødre! Lad handlinger, ikke ord, være jeres prydelser.

6 *Oh Jordens Søn!*

Vid med sikkerhed, at det hjerte, hvori den mindste rest af misundelse vedvarer, skal aldrig nå Mit evigtvarende herredømme, ej heller indånde de liflige dufte af hellighed, der strømmer fra Mit hellighedens rige.

7 *Oh Kærlighedens Søn!*

Du er blot et skridt borte fra de strålende højder ovenover og fra det himmelske kærlighedens træ. Tag du ét skridt, og med det næste fortsæt til det udødelige rige, og træd ind i evighedens pavillon. Lyt til dét, der er blevet åbenbaret af Herlighedens Pen.

8 *Oh herlighedens Søn!*

Vær rask på hellighedens vej, og træd ind i fællesskabets himmel med Mig. Rens dit hjerte med åndens glans, og il til Den Højestes bolig.

9 *Oh Flygtige Skygge!*

Læg de lavere stadier af tvivl bag dig, og stig til de majestætiske højder af vished. Åbn sandhedens øje, at du kan se den utilslørede Skønhed og ud-bryde: Helliget være Herren, den ypperste af alle skabere!

10 *Oh Begærets Søn!*

Lyt til dette: Aldrig skal det dødelige øje genkende den evige Skønhed, ej heller det livløse hjerte glædes ved andet end den visne blomst. For lige søger lige og finder glæde i det samme selskab.

11 *Oh Støvets Søn!*

Blind dine øjne, at du kan se Min skønhed; luk dine øren, at du kan høre Min stemmes søde melodi; tøm dig for al lærdom, at du kan få del i Min viden, og rens dig for rigdomme, at du kan opnå en varig andel af Min evige rigdoms hav. Blind dine øjne betyder for alt undtagen Min skønhed; luk dine øren for alt undtagen Mit ord; tøm dig for al lærdom undtagen for Min kundskab; at du med et klart syn, et rent hjerte og et opmærksomt øre kan træde ind i Min helligheds bolig.

12 *Oh Menneske af To Syn!*

Luk ét øje og åbn det andet. Luk ét for verden og alt, hvad der er, og åbn det andet for Den Elskedes hellige skønhed.

13 *Oh Mine Børn!*

Jeg frygter, at I, berøvet melodien fra himlens due, vil synke tilbage til skyggerne af fuldstændig ødelæggelse og, uden nogensinde at have kastet blikket på rosens skønhed, vende tilbage til vand og ler.

14 *Oh Venner!*

Forlad ikke den evigtvarende skønhed for en skønhed der må dø, og kast ikke jeres kærlighed på denne verden af støv.

- 15 *Oh Åndens Søn!*
Den tid kommer, da hellighedens nattergal ej længere vil afsløre de indre mysterier, og I vil alle være berøvet den himmelske melodi og stemmen fra det høje.
- 16 *Oh Ligegyldighedens Essens!*
Myriader af mystiske tunger finder mæle i ét sprog, og utallige skjulte mysterier er afdækket i én enkelt melodi; men ak, alligevel er der intet lyttende øre, ej heller hjerte til at forstå.
- 17 *Oh Fæller!*
Portene, der fører ind til Den Stedløse, står åbne, og den elskedes bolig er smykket med elskerens blod; dog er alle på nær nogle få berøvet denne himmelske by, og selv blandt disse få er ingen, end ikke den mindste håndfuld, fundet med et rent hjerte og en hellig ånd.
- 18 *Oh Beboere i Det Højeste Paradis!*
Bekendtgør for vishedens børn, at der inden for hellighedens riger, nær det himmelske paradis, har vist sig en ny have, hvorom beboerne af riget i det høje og de udødelige beboere i det ophøjede paradis kredser. Stræb da, at I kan nå det stade, at I kan afdække kærlighedens mysterier fra dens anemoner og lære hemmeligheden ved guddom-

melig og fuldendt visdom fra dens evige frugter. Trøstet er deres øjne, som træder derind og forbliver dér!

19 *Oh Mine Venner!*

Har I glemt den sande og strålende morgen, da I, i disse hellige og velsignede omgivelser, alle var samlet i Mit nærvær i skyggen af livets træ, der er plantet i det strålende paradys? Fulde af ærefrygt lyttede I, medens Jeg udtalte disse tre helligste ord: Oh venner! Foretræk ikke jeres egen vilje for Min, ønsk aldrig dét, Jeg ikke ønsker for jer, og kom Mig ikke nær med livløse hjerter, besmittede af verdslige ønsker og begær. Ville I blot helliggøre jeres sjæle, ville I, i denne time genkalde jer det sted og de omgivelser, og sandheden af Min ytring burde blive indlysende for jer alle.

*I den ottende af de mest hellige linjer,
på Paradisets Tavle, femte afsnit, siger Han:*

20 *Oh I, der Ligger som Døde på
Ligegyldighedens Leje!*

Tider er svundet, og jeres værdifulde liv er næsten bragt til ende, dog er ikke et eneste pust af renhed fra jer nået Vor helligheds bolig. Skønt nedsænket i tvivlens hav, bekender I alligevel med jeres læber Guds ene sande tro. Den, som Jeg afskyr, har I elsket, og Min fjende har I gjort til ven. Ikke desto mindre går I på Min jord, indbildske og selvtilfredse, uagtet Min jord er besværet af jer, og alt på den skyr jer. Ville I blot åbne jeres øjne, ville I, i sandhed, foretrække talløse sorger fremfor denne glæde og ville regne selve døden for bedre end dette liv.

21 *Oh Støv, som Bevæger Sig!*

Jeg ønsker fællesskab med dig, men du ville ikke sætte din lid til Mig. Dit oprørs sværd har fældet dit håbets træ. Til alle tider er Jeg dig nær, men du er stedse fjern fra Mig. Uforgængelig herlighed har Jeg valgt til dig, dog grænseløs skam valgte du for dig selv. Vend om mens der endnu er tid, og forspild ikke din chance.

22 *Oh Begærets Søn!*

De lærde og de vise har i mange år stræbt og mislykkedes med at opnå Den Allerherligstes nærvær; de har tilbragt deres liv i søgen efter Ham, dog uden at se Hans åsyns skønhed. Du nåede, uden den mindste anstrengelse, dit mål, og har uden higen opnået genstanden for din søgen. Alligevel forblev du ikke desto mindre så indhyllet i selvets slør, at dine øjne ikke så Den Elskedes skønhed, ej heller rørte din hånd sømmen af Hans klædning. I, der har øjne, se og bliv forundrede.

23 *Oh Beboere i Kærlighedens By!*

Dødelige vindstød har ramt det evige lys, og den himmelske Ynglings skønhed er tilhyllet i støvets mørke. Lederen af kærlighedens monarker bliver forurettet af tyranniets folk, og hellighedens due ligger fanget i uglernes kløer. Beboerne i herlighedens pavillon og den himmelske hærske græder og klager, medens I hviler i forsømmelighedens rige og regner jer selv blandt de sande venner. Hvor er jeres indbildninger forfængelige!

- 24 *Oh I, der er Tåbelige,
men har Ry for at være Vise!*
Hvorfor bærer I hyrdernes klædning, når I indadtil er blevet til ulve, begærlige efter Min flok? I er lige som stjernen, der viser sig før daggry, og som, selvom den synes strålende og klar, leder de vejfarende fra Min by på vildspor ad fortabelsens stier.
- 25 *Oh I Tilsyneladende Retfærdige,
men Indadtil Urene!*
I er som klart men bittert vand, der udadtil synes krystalklart, men når prøvet af den guddommelige Undersøger, kan ikke en dråbe af det godkendes. Ja, solstrålen falder ligeligt på støvet og i spejlet, dog genspejles de forskelligt, ligesom stjernen og Jorden ses forskelligt; ja, umådelig er forskellen!
- 26 *Oh Min Ven i Ord!*
Overvej en stund. Har du nogensinde hørt, at ven og fjende skulle bestå i ét hjerte? Bortvis da den fremmede fare, at Vennen kan træde ind i Sit hjem.
- 27 *Oh Støvets Søn!*
Alt hvad der er i himlen og på Jorden, har Jeg bestemt for dig, undtagen menneskets hjerte, som Jeg har gjort til boligen for Min skønhed og pragt;

alligevel gav du Mit hjem og bolig til en anden end Mig, og hver gang Min helligheds åbenbarer søgte Sit eget hjem, fandt Han dér en fremmed og ilede hjemløs til Den Elskedes tilflugtssted. Ikke desto mindre har Jeg skjult din hemmelighed og har ikke ønsket din skam.

28 *Oh Begærets Essens!*

Ved mangen et morgengry er Jeg vendt fra Den Stedløses riger mod dit hjem og fundet dig på behagelighedens leje optaget af andre end Mig. Derpå vendte Jeg, ligesom åndens lysglimt, tilbage til de himmelske herligheders riger og røbede det ej i Mine tilflugtssteder ovenover for hellighedens herskarer.

29 *Oh Gavmildhedens Søn!*

Ud af intethedens øde, med Min befalings ler, gjorde Jeg dig synlig og har foreskrevet til din oplæring ethvert bestående atom og kernen i alt skabt. Således, før du kom ud af din moders liv, bød Jeg dig to kilder med skinnende mælk, øjne til at våge over dig og hjerter, der kunne elske dig. Ud af Min kærlige omsorg, i skyggen af Min barmhjertighed, nærrede Jeg dig og beskyttede dig med essen af Min nåde og gunst. Og Min hensigt med alt dette var, at du kunne opnå Mit evigtvarende herredømme og gøre dig fortjent til Mine

usynlige gaver. Og dog forblev du ligegyldig, og da, fuldt udvokset, ringeagtede du alle Mine gaver og lod dig optage af dine ørkesløse indbildninger på en sådan måde, at du blev ganske ligegyldig, og bortvendt fra Vennens porte, forblev du inden for Min fjendes mure.

30 *Oh Verdens Træl!*

Mangen et morgengry har Min kærlige omsorgs brise svævet over dig og fundet dig på ligegyldighedens leje i dyb søvn. Den begræd din tilstand og vendte derpå tilbage, hvorfra den kom.

31 *Oh Jordens Søn!*

Om du ønsker Mig, søg ingen anden end Mig, og vil du betragte Min skønhed, luk dine øjne for verden og alt, hvad er deri; for Min vilje og en anden vilje end Min, kan, lige som ild og vand, ikke leve sammen i ét hjerte.

32 *Oh Fremmede, der har en Ven!*

Dit hjertes lys er tændt af Min styrkes hånd; sluk det ikke med selvets og lidenskabens stridende vinde. Lægemidlet for alle dine lidelser er erindring om Mig, glem det ikke. Gør Min kærlighed til dit skatkammer, og værn om det just som dit eget syn og liv.

33 *Oh Min Broder!*

Lyt til de indtagende ord fra Min honningmilde tunge, og drik den mystiske helligheds strøm fra Mine sødt duftende læber. Så Mine guddommelige visdoms frø i dit hjertes rene jord, og vand dem med vishedens vand, at Min kundskabs og visdoms hyacinter kan spire frem, friske og grønne, i dit hjertes hellige by.

34 *Oh Beboere i Mit Paradis!*

Med den kærlige omsorgs hænder har Jeg i paradiset hellige have plantet jeres kærligheds og venskabs unge træ og vandet det med Min milde nådes rigelige regn; nu da tiden for dets afgrøde er kommet, strøb da på, at det kan blive værnet og ikke blive opslugt af begærets og lidenskabens flamme.

35 *Oh Mine Venner!*

Sluk I vildfarelsens lampe, og tænd den guddommelige vejlednings evige fakkel i jeres hjerte. For inden længe skal menneskehedens prøvemestre, i Den Tilbedtes hellige nærvær, kun godkende de reneste dyder og handlinger af pletfri hellighed.

36 *Oh Støvets Søn!*

De vise er de, der ikke taler, medmindre de finder gehør, ligesom vandbæreren, der ikke tilbyder sit bæger, førend han finder en søgende, og elskereren der ikke kalder fra sit hjertes dybder, før han skuer sin elskedes skønhed. Så derfor visdommens og kundskabens frø i hjertets rene jord og hold dem skjult, indtil den guddommelige visdoms hyacinter spirer fra hjertet og ikke fra dynd og ler.

I den første af Tavlens linjer er det bevaret og skrevet, og indenfor Guds tabernakels tilflugtssted er det skjult:

37 *Oh Min Tjener!*

Opgiv ikke et evigtvarende herredømme for det der forgår, og lad ikke himmelsk magt fare for et jordisk begær. Dette er det evige livs flod, der er strømmet fra den barmhjertiges pens kildevæld; vel er det med dem, der drikker deraf!

38 *Oh Åndens Søn!*

Sønderriv dit bur, og ligesom kærlighedens Føniks, hæv dig op til hellighedens firmament. Opgiv dig selv, og fyldt af nådens ånd, bestå i riget af himmelsk ukrænkelighed.

- 39 *Oh Støvets Efterkommer!*
Vær ej tilfreds med en dag levet uden vanskeligheder og unddrag dig ikke evigtvarende hvile. Giv ikke den evige nydelsens have i bytte for en dødelig verdens bunke af støv. Hæv dig fra dit fængsel til de strålende enge ovenover, og fra dit jordiske bur, ret din flugt mod Den Stedløses paradis.
- 40 *Oh min tjener!*
Befri dig for denne verdens lænker, og løsriv din sjæl fra selvets fængsel. Grib din chance, for den vil ikke komme til dig igen.
- 41 *Oh Min Tjenerindes Søn!*
Kunne du skue udødeligt herredømme, ville du stræbe efter at komme bort fra denne flygtige verden. Men at holde det ene skjult for dig og afsløre den anden er et mysterium, som ingen undtagen de rene af hjertet kan fatte.
- 42 *Oh min tjener!*
Rens dit hjerte for ondskab og trød, fuldkommen fri for misundelse, ind i hellighedens guddommelige bolig.

43 *Oh Mine Venner!*

Optræd på en måde, der er Vennen til behag, og vid, at Hans behag er Hans skabningers behag. Dette betyder: Ingen bør træde ind i sin vens bolig undtagen med sin vens behag, ej heller lægge hånd på hans rigdomme eller foretrække sin egen vilje fremfor sin vens og på ingen måde søge at hævde sig over for ham. Overvej dette, I der har indsigt!

44 *Oh Min Trones Ledsager!*

Hør intet ondt, og se intet ondt, ydmyg ikke dig selv, suk og græd ej heller. Tal ikke ondt, at ikke du skal høre det talt til dig, og overdriv ikke andres fejl, at dine egne fejl ikke må synes store, og ønsk ikke nogens fornedrelse, at din egen fornedrelse ikke skal blive afsløret. Lev da dit livs dage, som er færre end et flygtigt øjeblik, med dit sind uplettet, dit hjerte ubesudlet, dine tanker rene og din natur helliggjort, således at du, fri og tilfreds, kan lægge denne jordiske form bag dig og begive dig til det mystiske paradys og forblive i det evigtvarende rige for altid.

45 *Ak! Ak! Oh I, Der Elsker Verdsligt Begær!*

Lige som lynets hast har I forbigået den Elskede og har vendt jeres hjerter mod sataniske indbilledninger. I falder på knæ for jeres forfængelige forestillinger og kalder det sandhed. I vender jeres øjne mod tornen og kalder den en blomst. Ikke ét rent åndedrag er kommet fra jer, ej heller er løsrivelsens brise blevet ført fra jeres hjerters enge. De kærlige råd fra Den Elskede har I afvist og har fuldstændig udvisket dem af jeres hjerters tavle, og lige som markens dyr bevæger I jer og har jeres tilværelse på begærets og lidenskabens græsgange.

46 *Oh Brødre på Vejen!*

Hvorfor har I undladt omtale af Den Elskede og forblevet fjernt fra Hans hellige nærvær? Skønhedens inderste væsen er i den uforlignelige pavillon, der er rejst på herlighedens trone, medens I beskæftiger jer med ørkesløse stridigheder. Helighedens liflige dufte ånder, og gavmildhedens åndedrag svæver, alligevel er I alle smerteligt plaget og berøvet dette. Men, for jer og for dem der går jeres veje og følger i jeres fodspor, ak!

47 *Oh Begærets Børn!*

Kast forfængelighedens kåbe bort, og frigør jer for hovmodets klædning.

I den tredje af de mest hellige linjer, skrevet og bevaret på den Rubinrøde Tavle af den usetes pen, er dette åbenbaret:

48 *Oh Brødre!*

Vær overbærende mod hverandre og kast ikke jeres kærlighed på uværdige ting. Vær ikke stolte over jeres herlighed, og vær ej beskæmmede over fornedrelse. Ved Min skønhed! Jeg har skabt alting af støv, og som støv vil Jeg sende det tilbage.

49 *Oh Støvets Børn!*

Fortæl de rige om de fattiges suk ved midnatstide, at ikke tankeløshed leder dem ind på ødelæggelsens vej, og berøver dem Rigdommens Træ. At give og at være gavmild er Mine egenskaber; vel er det med den, der pryder sig med Mine dyder.

50 *Oh Lidenskabens Kvintessens!*

Læg al begærlighed bort og søg tilfredshed; for den begærlige har altid lidt afsavn, og den tilfredse har altid været elsket og priset.

51 *Oh Min Tjenerindes Søn!*

Vær ej bekymret i fattigdom eller tryk i rigdom, for fattigdom følges af rigdom og rigdom følges af fattigdom. Dog, at være fattig på alt undtagen Gud er en forunderlig gave, ringeagt ikke værdien deraf, for til sidst vil den gøre dig rig i Gud, og således skal du kende meningen med ytringen, "I sandhed, I er de fattige", og de hellige ord "Gud er den altbesiddende" skal, ligesom den sande morgen, bryde frem, prægtigt strålende på horisonten af elskerens hjerte og forblive trygge på rigdommens trone.

52 *Oh Skødesløshedens og Lidenskabens Børn!*

I har tilladt Min fjende at tage bo i Mit hjem og vraget Min ven, for I har sat kærligheden til en anden end Mig højt i jeres hjerter. Lyt til Vennens ord og vend jer mod Hans paradys. Jordiske venner, som søger deres eget bedste, elsker tilsyneladende hinanden, hvorimod den sande Ven har elsket og elsker jer for jeres egen skyld; sandelig, Han har, for at lede jer, lidt utallige sorger. Vær ej troløse mod en sådan Ven, nej il snarere mod Ham. Sådan er sandheden og trofasthedens ords dagstjerne, der er gryet over horisonten for alle navnes Herres pen. Luk jeres øren op, at I kan lytte til ordet fra Gud, Hjælpen i fare, Den Selvbestående.

53 *Oh I, Der Hovmoder Jer af
Jordiske Rigdomme!*

Vid i sandhed, at rigdom er en mægtig hindring mellem den søgende og hans længsel, elskerens og den elskedes. De rige, på nær nogle få, skal på ingen måde nå Hans nærværs bolig, ej heller komme ind i tilfredsheden og underkastelsens by. Vel er det da med den, der skønt rig, ikke er afskåret fra det evige rige af sine rigdomme, ej heller af disse berøvet uforgængeligt herredømme. Ved Det Allerstørste Navn! Glansen fra så rigt et menneske skal oplyse himlens beboere, ligesom solen kaster sit lys over Jordens folk!

54 *Oh I Rige på Jorden!*

De fattige i jeres midte er Mine betroede; værn I Mine betroede og vær ej kun tilfredse med jeres eget velvære.

55 *Oh Lidenskabens Søn!*

Rens dig for rigdommens besmittelse, og gå fremad i fuldkommen fred mod fattigdommens rige, at du fra løsrivelsens kildevæld må drikke det udødelige livs vin.

56 *Oh Min Søn!*

Selskab med den gudløse øger sorg, medens venskabet med den retfærdige renser rusten af hjertet.

Den, der søger nær forbindelse med Gud, lad ham begive sig til Hans elskedes fællesskab, og den der ønsker at lytte til Guds ord, lad ham give øre til Hans udvalgte ord.

57 *Oh Støvets Søn!*

Pas på! Gå ikke med den gudløse og søg ej ven-skab med ham, thi sådant fællesskab forvandler hjertets stråleglans til djævelsk ild.

58 *Oh Min Tjenerindes Søn!*

Om du skulle søge Helligåndens nåde, indgå da i fællesskab med den retfærdige, for han har drukket det evige livs bæger fra den udødelige Vandbærers hænder og giver, lige som den sande morgen, liv og oplyser hjerterne hos de døde.

59 *Oh I Tankeløse!*

Tro ikke hjertets hemmeligheder er skjulte, nej, vid med sikkerhed, de er præget i klare tegn og er åbenlyst fremlagt i det hellige Nærvær.

60 *Oh Venner!*

Sandelig siger Jeg, hvad I end har skjult i jeres hjerters dyb er for Os åbent og klart som dagen; men at det er hemmeligholdt er af Vor nåde og gavmildhed, og ikke jeres fortjeneste.

61 *Oh Menneskesøn!*

En dugdråbe af Mit uudgrundelige hav har Jeg skænket verdens folk, fandt dog ingen, der har vendt sig mod den, eftersom alle har vendt sig bort fra enhedens himmelske vin mod det rådne bundfalds urenhed og har, tilfredse med det jordiske bæger, sat den udødelige skønheds kalk bort. Skammeligt er dét, hvormed han stiller sig tilfreds.

62 *Oh Støvets Søn!*

Vend ikke dine øjne bort fra den udødelige Elskedes uforlignelige vin, og luk dem ej op for råddent og dødeligt bundfald. Modtag fra den guddommelige Vandbærers hænder det udødelige livs kalk, at al visdom kan blive dig til del, og at du kan lytte til den mystiske stemme, der kalder fra det usynlige rige. Klag højlydt, I der stræber lavt! Hvorfor har I vendt jer fra Min hellige og udødelige vin mod flygtigt vand?

63 *Oh Verdens Folk!*

Vid med sikkerhed at en uforudset ulykke følger jer, og at alvorlig gengældelse venter jer. Tro ikke, at dét, I har begået, i mine øjne er blevet slettet. Ved Min skønhed! Alle jeres gerninger har Min pen præget med åbenlyse tegn på tavler af krysolit.

64 *Oh Jordens Undertrykkere!*

Fjern jeres hænder fra tyranniet, for jeg har lovet Mig Selv ikke at tilgive noget menneskes uretfærdighed. Denne er Min pagt, som Jeg uigenkaldeligt har påbudt på den bevarede tavle og forsejlet med Mit herlighedens segl.

65 *Oh I Oprørere!*

Min overbærenhed har gjort jer modige, og Min tålmodighed har gjort jer efterladende på en sådan måde, at I har sporet lidenskabens fyrige ganger ind på farlige veje, som fører til ødelæggelse. Troede I Mig uagtsom, eller at Jeg var uforberedt?

66 *Oh Emigranter!*

Tungen har Jeg beregnet til omtale af Mig, til smuds den ikke med bagtalelse. Hvis selvets ild overvælder dig, husk dine egne fejl og ikke Mine skabningers fejl, eftersom enhver af jer kender sit eget selv bedre, end han kender andres.

67 *Oh Indbildningens Børn!*

Vid i sandhed, at medens det strålende daggry bryder frem over den evige helligheds horisont, skal de sataniske hemmeligheder og gerninger, udøvet i nattens mørke, blive lagt blot og åbent for verdens folk.

68 *Oh Ukrudt, der Udspringer af Støv!*

Hvorfor har dine tilsølede hænder ikke først rørt din egen klædning, og hvorfor søger du med dit hjerte urent af attrå og lidenskab at samtale med Mig og at træde ind i Mit ukrænkkelige rige? Fjernt, fjernt er I fra dét, som I attrår.

69 *Oh Adams Børn!*

Hellige ord og rene og prægtige gerninger hæver sig til den guddommelige herligheds himmel. Stræb, at jeres gerninger kan blive rensset for selvets og hykleriets støv og finde nåde i herlighedens bolig; for inden længe skal menneskehedens prøvemestre, i den hellige nærværelse af Den Tilbedte, intet godtage undtagen ubetinget kyskhed og uplettede renheds gerninger. Dette er visdommens og det guddommelige mysteriums dagstjerne, der har skinnet over den guddommelige viljes horisont. Velsignede er de, der vender sig dertil.

70 *Oh Verdslighedens Søn!*

Behagelig er tilværelsens rige, om du nåede dertil; herligt er evighedens rige, skulle du komme hinsides den menneskelige verden; sød er den hellige henførelse, om du drikker af det mystiske bæger fra den himmelske Ynglings hænder. Skulle du nå dette stade, ville du blive løsrevet fra

ødelæggelse og død, fra slid og synd.

71 *Oh Mine Venner!*

Genkald jer den pagt I indgik med Mig på Parans Bjerg, der ligger inden for Zamans indviede grænser. Jeg har taget hærskaeren i det høje og beboerne i evighedens by til vidne, dog finder Jeg nu ingen, der er trofaste mod pagten. Med sikkerhed har stolthed og oprør udvisket den fra hjerterne på en sådan måde, at intet spor er tilbage deraf. Alligevel, vel vidende herom, ventede Jeg og røbede det ej.

72 *Oh Min Tjener!*

Du er ligesom et fint hærdet sværd, gemt i mørket af dets skede og dets værdi skjult for håndværkerens kundskab. Kom derfor frem af selvets og begærets skede, at dit værd kan blive gjort strålende og åbenbart for hele verden.

73 *Oh Min Ven!*

Du er dagstjernen på Min helligheds himle; lad ikke verdens smuds formørke din pragt. Sønderriv ligegyldighedens slør, at du bag skyerne kan stige strålende frem og klæde alt i livets klædning.

74 *Oh Forføngelighedens Børn!*

For et flygtigt rige har I givet afkald på Mit ufor-gængelige herredømme og har smykket jer med verdens brogede kåbe og gjort den til jeres stolthed. Ved Min skønhed! Alle vil Jeg samle under støvets ensfarvede dække og udviske alle disse forskellige farver, med undtagelse af dem der vælger Min egen, som er den, der renser for enhver farve.

75 *Oh Ligegyldighedens Børn!*

Kast ikke jeres kærlighed på verdslig magt, og glæd jer ej derved. I er lige som den uforsigtige fugl, der i fuld tillid synger på grenen, indtil fug-lefængerens, Døden, brat kaster den i støvet, og melodien, formen og farven er væk, og ikke efter-lader et spor. Tag jer derfor i agt, Oh slaver af begær!

76 *Oh Min Tjenerindes Søn!*

Vejledning er altid blevet givet ved ord, og nu er den givet ved gerninger. Enhver må fremvise gerninger, der er rene og hellige, for ord er i alles besiddelse, hvorimod sådanne gerninger som disse kun tilhører Vore elskede. Søg da, med hjerte og sjæl, at udmærke jer ved jeres gerninger. Således råder Vi jer i denne hellige og strålende tavle.

77 *Oh Retfærdighedens Søn!*

Oh Retfærdighedens Søn! Ved nattetide er det udødelige Væsens skønhed draget bort fra trofasthedens smaragdgrønne højder til Sadratu'l-Muntahá og har grædt med en sådan gråd, at Forsamlingen i det høje og beboerne i rigerne ovenover jamrede over Hans klagesang. Hvorpå der blev spurgt, hvorfor denne jammer og gråd? Han svarede: Som påbudt ventede Jeg på trofasthedens bjerg, alligevel indåndede Jeg ikke fra dem, der bor på Jorden, duften af troskab. Da Jeg blev kaldt tilbage, så Jeg, og se! Visse hellige duer blev smerteligt plaget i kløerne på Jordens hunde. Derefter hastede Himlens Jomfru utilsløret og strålende ud fra Sin mystiske bolig og bad om deres navne, og alle blev nævnt undtagen ét. Og da hun indtrængende anmodede herom, blev det første bogstav udtalt, hvorpå beboerne i de himmelske sale hastede ud af deres herligheds bolig. Og medens det andet bogstav blev udtalt, faldt de alle som én ned i støvet. I dette øjeblik hørtes en stemme fra den inderste helligdom: "Så langt, og ikke længere." Sandelig, Vi bærer vidnesbyrd om dét, som de har gjort og nu er i færd med at gøre.

78 *Oh Min Tjenerindes Søn!*

Drik rigeligt fra den barmhjertiges tale det guddommelige mysteriums strøm, og betragt fra det guddommelige ytrings gry den utilslørede pragt fra visdommens dagstjerne. Så frøene fra Min guddommelige visdom i hjertets rene jord og vand dem med vishedens vand, at kundskabens og visdommens hyacinter kan springe ud friske og grønne fra hjertets hellige by.

79 *Oh Begærets Søn!*

Hvor længe vil du svæve i attråens riger? Vinger har Jeg skænket dig, at du kunne flyve til de gådefulde hellighedens riger og ikke til sataniske indbildningers egne. Kammen har Jeg ligeledes givet dig, at du kunne sætte Mine ravnsorte lokker og ikke sønderrive Min strube.

80 *Oh Mine Tjenere!*

I er Min haves træer; I skal frembringe prægtige og vidunderlige frugter, så at I selv og andre kan få gavn deraf. Således påhviler det enhver at beskæftige sig med håndværk og erhverv, for deri ligger hemmeligheden ved rigdom, Oh mennesker med forståelse! For resultater afhænger af midler, og Guds nåde skal blive dig fuldt tilstrækkelig. Træer der ingen frugt giver, har altid og vil for evigt være til ilden.

81 *Oh Min Tjener!*

De usleste mennesker er dem, der ingen frugt yder på Jorden. Sådanne mennesker er i sandhed regnet blandt de døde, ja, bedre er de døde i Guds øjne end disse tomme og værdiløse sjæle.

82 *Oh Min Tjener!*

De bedste mennesker er dem, der tjener et udkomme ved deres erhverv og giver ud på sig selv og på deres slægt af kærlighed til Gud, alle verdens Herre.

Den mystiske og forunderlige Brud, skjult før dette under ytringens slør, er nu, ved Guds nåde og Hans guddommelige gave, blevet gjort synlig, ligesom det strålende lys, der stråler fra Den Elskedes skønhed. Jeg vidner om, Oh venner! at gaven er fuldkommen, vidnesbyrdet fuldbragt, beviset åbenbart og tegnet oprettet. Lad dét nu ses, som jeres bestræbelser på løsrivelsens vej vil afsløre. På denne måde er den guddommelige gave fuldt ud givet jer, og de der er i himlen og på Jorden, til del. Al lovprisning til Gud, alle Verdeners Herre.